

la farga

Revista de Salt

Any XXVII. Núm. 234 - octubre 2006 - Preu 1,80 €

Any XXVII.

Activitats del mes

CASAL DE JUBILATS

- Dia 19 .- Excursió al Parc Samà de Cambrils, dinar, i a la tarda visita a Salou. Sortida a les 8 del matí. Preu 32 €.

BIBLIOTECA PÚBLICA DE SALT - SANT ANTONI. 1

Nous horaris:

Matins de dilluns a dissabte 10 a 13.30 (dimarts i dijous matí tancat). Tardes de dilluns a divendres de 16 a 20.30

- Dia 16: a les 20,30. Presentació del llibre "Áfricas: cosas que pasan no tan lejos" de Bru Rovira, periodista de La Vanguardia

- Dia 18: a les 20,30. Debat al voltant del llibre "Diversitat, racisme i violència, conflictes a l'educació secundària" amb Carles Serra (autor), Rosa Sala (coordinadora d'ensenyament de l'Ajuntament de Salt) i Josep Maria Rodriguez (director de l'IES Vallvera).

- Dia 19: a les 20,30 ens visita l'escriptor Josep Maria Espinàs (estan convidats especialment tots els grup de lectura de l'àrea de Girona)

- Dia 20: a les 20,30 del vespre Taula rodona: "La lectura i la seva dinamització a l'era digital: una mirada col·lectiva" (Editor - Quim Curbet, Bibliotecària - Carme Fenoll, Llibreter - Felip Ortega, Mestre - Xavier

Renedo).

- Dia 21: a les 12 del migdia "Llir entre cards. Contes medievals per a nens i nenes" amb la Cia. L'Escarabat

Exposició temporal realitzada per l'Agrupació fotogràfica de Salt

BIBLIOTECA D'EN MASSAGRAN

- Dia 26 a les 6 de la tarda.- L'hora del Conte

TEATRE DE SALT (Temporada Alta)

- Dies 6 i 7 .- Informe para una academia de F. Kafka.- Teatro de la Abadía amb José Luís Gómez

- Dia 12 .- Pascal Comelade .- En concert

- Dia 14 .- The End of the Moon - Laurie Anderson

- Dia 19 .- "Canta" - Agnès Jaoui en concert

- Dia 21 .- Dukkun - La Banda del Zurdo

- Dies 26 i 27 .- Sizwe Banzi est mort - Dir. Peter Brook

- Dia 31.- Dies feliços de S. Beckett - Amb Vicky Peña

CASA de CULTURA les "BERNARDES"

- Exposicio: Laia Bedós, de Blanes. Pintura abstracte. Inauguració dimecres, 4 a les 8 del vespre.

- Cursos: anglès, francès, italià,

informàtica, internet, cuina, tast de vins, ioga, gimnàstica, tai-xí, fotografia digital, narrativa catalana, jardineria, labors, remeis casolans, terapia del riure, curset per deixar de fumar. Comencen tots a l'octubre.

XIRUCAIRES

- Dia 8 .-PETANCADA -Dinar de germanor al Pla dels Socs

- Dies 14 i 15 .- PICA D'ESTATS - Alta muntanya

- Dia 22 .- ESCALADA A SADERNES. Apta per a tothom i EXCURSIÓ A SANT ANIOL D'AGUJA. Sortida familiar

Per més informació visiteu la pàgina www.xirucaires.org

Si ens voleu visitar podeu venir al nostre local que tenim al pavelló de Salt cada dijous de 9 a 2/4 d'11 del vespre.

LA MIRONA

- Dia 6 .- BIDE ERTZAIN.- Presentació del seu darrer disc: Non dirà? (on estan?)

- Dia 7 .- TAHIS - (sala 2)

- Dia 13 .- MUCHACHITO BOMBO INFIERNO - (Sala 1)

- Dia 20 .- FALLING KIDS

PISCINA MUNICIPAL

- A partir del dia 10, els dimarts, Balls de Saló.

- A partir del dia 11, els dimecres, COUNTRY

GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **FIAT** **LANCIA**

Índex

Agenda	2
Editorial	3
Entrevista	4
Història	6
Excursió	7
Opinió	8
Notícies	11
Col·laboració	13
Teatre	18
Esport	18
Guia de Serveis	20
Gastronomia	21
Demografia	22
Poti-poti	23

Política de fireta

Quan una classe política avança desestructurada cap a les eleccions, s'instrumentalitza la societat i la democràcia. És un fracàs col·lectiu i ells en són els màxims responsables. Conscientment no han fet un bon ús d'un sistema que tots ens hem donat i que els nostres representants han de ser els primers a no manipular. La vulneració de governs i legislatures i l'incompliment dels programes no es pot convertir en norma política per accedir al poder, mantenir-lo o gestionar-lo. La seriositat ha mancat en els distints membres d'un govern massa dividit per interessos personals i partidistes i en una oposició massa impacient i poc acostumada. Les formes també són importants i ells en són els primers perjudicats. Els acords polítics, com els del Tinell o l'Estatut, són per complir-los. No es pot mobilitzar per acabar frustrant. Això causa avorriment, desinterès i manca de confiança. La col·laboració política és necessària i més si els resultats electorals són els que manen. Són servidors públics, primer de tot.

En l'actualitat ja no semblen possibles períodes perllongats de partits únics i majories absolutes. Siguin quin siguin els resultats dels propers comicis, cal respecte per les possibles aliançes, tant pels que hi quedin dins com els que no. I cal consciència d'oposició i entesa de coalició. Només són quatre anys i a la fi és el poble qui amb l'exercici de dret a vot referma o castiga governs. En el recent referendium de l'Estatut, la norma més important de la nostra organització política, la meitat del cens es quedà a casa. Tots els partits van lamentar l'alt grau d'abstencionisme, fet habitual en les darreres consultes, però no feren ni tan sols com a conjunt la reflexió que sempre prometen i que la qüestió mereix sobradament. Volem i exigim bons i seriosos governs, que facin del nostre país una societat cofoia i participativa, que no fomentin encara més aquest individualisme que ens malmet com a conjunt i com a persones. I considerar que l'abstenció és també una decisió, sovint desencoratjadora.

RECTIFICACIÓ:

A la revista passada, a col·laboradors: la portada era de Josep Clarà, "El Bach" (oli)

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre que se n'indiqui la procedència

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

membre de:

 A C P C
Associació
Catalana
de la Premsa
Comarcal

ANY XXVII NÚM 234 OCTUBRE DE 2006

EDITA: Casal de Jubilats de Salt
Passeig Verdaguer, 1

Tels 972 23 04 98, 972 23 85 78

A/e: farga@viladesalt.org

COORDINADOR: Ramon Torramadé

CONSELL DE REDACCIÓ: Rafel Sala,
Ramon Torramadé, Agapit Alonso i Pont,
Joan Boada, Carme Torrent, Joan Corominas,
Agnès Cabezas, Lluís Mateu, Anna Clarà i Josep M. Pla.

COL·LABORACIONS:

Josep Boó, Fermí Sidera, Carmen Cantos,
Jordi Artigal, Pere Salvatella, Emília Hors.

PORTADA: L'aigua és vida, foto de Manel Xifra.

MAQUETACIÓ: 7 de disseny

CORRECCIÓ: Toni Rusalleda

DISTRIBUCIÓ: Josep Palmerola

ADMINISTRACIÓ: Rafel Sala

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

DIPÒSIT LEGAL: GI-356-1979

amb la
col·laboració de:

Generalitat de Catalunya

Nom: Joaquim Riera
Edat: 81 anys
Professió: restaurador de pisos
Nascut: a Salt.
Resident: a París des del 1947.
A més: va presentar per la Festa Major de Salt La infantesa esvaïda, amb pròleg de Modest Prats i il·lustracions de Pilarín Bayès. Espera traduir al català Réquisitoire pragmatique. A l'encontre des idées reçus sur certains vins.

Bigoti cridaner i actitud també provocativa. Arribo a l'hotel de Sant Antoni de Calonge on fa més de 10 anys que estiuja i em confessa que no sap molt bé com ha d'actuar en les entrevistes perquè el que li agrada es "barallar-se una mica" amb l'interlocutor. Els seus amics em confessen que és de debò, que sempre els porta la contrària, que és polemista per defecte. "Però sense ser irrespectuós, ah..." em diu amb un accent marcadament afrancesat, com no podria ser d'una altra manera, ja que porta gairebé 60 anys en terres 'gauloises'. De tota manera, el monsieur Riera em confessa que manté un sentit de l'humor ben català: "els francesos són més grollers, ho diuen tot tal qual, sense gràcia". Només cal llegir un paràgraf del seu llibre per comprovar que, efectivament, en Joaquim no es pot separar de la ironia i farcir el que podrien ser anècdotes reals d'uns quants grams de fantasia i divertiment.

-Així, quan va ser que va marxar de Salt cap a França?

-Va ser després de la guerra. Quan va començar la guerra, jo devia tenir 8 o 9 anys. Havia tingut una educació ben desgavellada. Havia anat a l'escola de les monges, als *hermanos*, a l'escola nacional, a l'escola comunista, després una altra vegada amb els *hermanos*... en fi, em penso que he estat a 8 escoles! I no hi vaig aprendre res!

-I ho ha après tot a fora ...

-Gairebé! Quan vaig marxar d'aquí, sabia llegir i escriure però poca cosa més. Vaig tenir sort que m'agradava molt llegir i sempre ho he anat fent. Així, amb 19 anys ha-

via d'anar al servei militar i, de fet, potser me n'hagués salvat perquè els meus pares eren força grans... Això no vol dir que sigui menys llest! Això es deia, abans. Hi havia la creença que els fills de pares de més edat, els faltava un raig!

-Ah, poc que ho sabia això!

-Jo penso que al contrari! Bé, com et deia, potser me n'hagués pogut salvar però com que amb en Franco ja se sap, feien el que volien, vaig creure que seria millor esperar que canviés la situació. La veritat és que tothom pensava que en Franco se n'aniria en 8 dies, però mira... Al final vaig decidir anar a França, on tenia alguns familiars.

-I s'hi va quedar...

-De 6 mesos que m'hi havia d'estar van passar a 7, després 8 i 10... I com que, malgrat tot, sempre he tingut molta sort, m'hi he quedat.

-A quina part de França?

-Sempre a París. Sempre he viscut a la capital francesa i aquella època imagina-t'ho, allò era ben bé el rovell de l'ou! Quan la gent deia que anava a París semblava que anaven a un altre món!

-I quan va tornar a Catalunya per primera vegada?

-Després de 10 anys, i només per 8 dies! Tenia i tinc molt bon record de la meua infantesa a Salt, d'aquí

el meu llibre, però és clar, no tenia res a veure la situació d'aquí amb la vida que jo tenia a França. Imagina't, un noi de 20 anys a París, en aquella època...

-És clar, estava en plena aventura...

-No ho penses pas que les coses que et passen són aventures, fins que passen. És després, que t'adones del que has viscut. El temps passa tan de pressa ..., sobretot si estàs en un ambient on et sentis a gust... Hom s'adona que ha viscut una vida estrambòtica, fantàstica, quan ja l'ha passada. Quan ja no la tens. És com l'amor!

-Per això és important escriure? Vostè escriu perquè es va adonar que calia explicar totes aquestes aventures?

-Jo sempre explico històries, a les tertúlies amb la família, amb els meus amics, als cafès... He freqüentat molts jueus, que eren clients meus i em convidaven a les seves festes, i els divertia molt. Ells tenen una cultura molt més puritana i jo els engaltava alguna frase esbojarrada i tothom reia. Però va ser la meua filla que un dia em va dir "pare, perquè no ho escrius, tot això que ens expliques?" I així va ser com, fa potser 8 o 9 anys, que vaig començar a escriure.

-Perquè, de professió, vostè a què es dedicava?

-Primer vaig muntar sanitaris. Vaig conèixer un jove jueu que fabricava sanitaris i en tot París no hi havia ningú que els instal·lés. Poc a poc, amb els anys, vaig acabar creant una empresa de rehabilitació de pisos. Quan vaig començar, no havia donat mai un cop a un tub de calefacció, però poc a poc en vaig anar aprenent i l'empresa, sincerament, va funcionar molt bé.

-Parlem una mica de "La infantesa esvaïda". Diu que no és autobiogràfic però sí que està inspirat en la seva infància.

-Si el que ho llegeix creu que és autobiogràfic pensarà que sóc un

fou! No, no. Sí que hi ha certes coses, algunes anècdotes, que parteixen del meu record dels dies d'infància a Salt, però, en general, són aventures i entremaliadures inventades.

-Unes històries que van acompanyades per il·lustracions de la Pilarín Bayés. De tota manera, no seria pas un llibre per a mainada. A qui recomanaria el llibre?

-No, no és un llibre per a mainada. No, perquè tot i que no hi ha escenes explícites, sí que hi ha alguna anècdota un xic picant. El llibre el pot llegir tothom qui tingui ganes de divertir-se amb les trapelleres dels protagonistes, però jo crec que el gaudiran sobretot els meus amics i aquelles persones que van tenir una infantesa com la d'aquella època.

-I si li pregunten, vostè què se sent, català o francès?

-Francès gens, i mira que la meua família és tota francesa. Jo m'he sentit sempre cent per cent d'aquí. Des que va sortir el diari Avui que m'hi vaig subscriure i el rebo cada dia a París per estar informat de tot el que passa a Catalunya. Ara, també t'haig de dir que no crec que pogués tornar a viure aquí. Ara ja no podria ser, ho tinc tot allà.

-Expliqui'm alguna cosa del llibre *Réquisitoire pragmatique*. Diu que no deixa gaire bé els

vins francesos...

-No pretenc pas dir que el vi francès no és bo, sinó que França, per una sèrie de circumstàncies, no ho té fàcil per fer bon vi. Sobretot per la qüestió del sol. Per això, a molts dels vins hi afegeixin sucre o els barregen amb vins d'altres països, etc. He tingut la sort de tenir relació amb uns xinesos-francesos i conèixer el medi vinícola a la Xina i Tailàndia i he descobert moltes de les manipulacions que porten els vins a França. Per això ho he escrit, i perquè penso que pot ser molt interessant per als consumidors del vi.

-I ara està preparant alguna cosa?

-Ja tinc gairebé escrit la Història de l'Espanya Cavernícola. Fixa't, són les ocasions el que fa que una persona escriu. Al morir els meus pares, el meu germà em va enviar uns llibres d'història de quan vaig anar a l'escola franquista. Hi ha unes aberracions tan immenses! I a partir d'aquí faig la història d'Espanya "pastichada". Jo em diverteixo, no hi tinc cap pretensió literària. Ho faig com un divertiment. Sí, a més a més, a la gent us agrada i ho llegiu, encara millor.

Agnès Cabezas Horno

L'Estatut de Núria

La Constitució de 1931 preveu l'autonomia de determinades regions en una fórmula intermèdia entre un estat unitari i federal, denominat 'estat integral'. Els estatuts han de ser presentats pels ajuntaments de les províncies interessades i aprovats per referèndum i les Corts. Durant la II República només Catalunya en pot desenvolupar un. Euskadi l'aprovà el 1936, però la guerra n'impedí l'aplicació. El de Galícia estava tramitant-se.

El mes de juny de 1931 es reuneix a Núria la comissió encarregada de redactar-ne el text. Aviat s'enllesteixen els treballs i és aprovat per gairebé la totalitat dels ajuntaments catalans. Es plebiscita el mes d'agost i és aprovat per la pràctica unanimitat del cos electoral masculí català. Macià el presenta al president de la República aquell agost per elevar-lo a les Corts. El seu debat no es produirà

fins al mes de maig de 1932 i després d'una dura discussió és aprovat el 9 de setembre de 1932, substancialment diferent.

L'Estatut de Núria constava de preàmbul i 52 articles. En el preàmbul es parteix del dret d'autodeterminació i en el desig de formar part d'una federació de pobles ibèrics. Es reconeixen llibertats polítiques i socials i la supressió del servei militar obligatori. En l'articulat Catalunya esdevé un estat autònom de la República. El poder emana del poble i el representa la Generalitat. La llengua catalana és l'oficial tot i la llibertat d'ús del castellà. En l'apartat de competències es defineixen clarament les

exclusives de la Generalitat, relativament àmplies, i les compartides.

Tantmateix, en l'Estatut sortit de les Corts el preàmbul és suprimit perquè no es considera una sobirania pròpia ni el dret d'autodeterminació. Així Catalunya passarà de constituir un estat autònom a una regió. S'estableix la cooficialitat lingüística i els mateixos

drets i deures que la resta dels espanyols. La Generalitat pateix una forta retallada competencial a favor del govern central, que s'atorga un rol supervisor. L'Estatut de Núria significava un pacte entre dues realitats polítiques diferenciades. L'Estatut ja no és una relació horitzontal, sinó una de vertical entre una entitat superior i una d'inferior que s'hi subordina. Així s'hi detallen les competències exclusives de l'Estat i les funcions transferibles al poder regional.

El Parlament de Catalunya, format per 84 diputats i elegit per cinc anys i cinc circumscripcions (Barcelona ciutat, Barcelona província i les altres tres províncies), només va poder ser elegit una vegada, el 20 de novembre de 1932. L'impulsor de l'Estatut i de la reinstauració de la Generalitat, Francesc Macià, és elegit president per ERC. El substitueix Lluís Companys després de la seva mort el 1934.

J.C.L.

El que un dia era com una broma, poc a poc es va fer realitat. El que jo pensava que seria un petit grup va acabar sent una colla. El que en principi havia de ser només de dones, s'hi van adjuntar homes i jovent.

Amb una mica de son ens vàrem trobar tots a les 5 del matí a la plaça del Peixos, i tot seguit ens vàrem desplaçar fins a l'aeroport de Vilobí d'Onyar per agafar el vol que ens portaria a París. Per a uns era la primera vegada que pujaven en avió, per a uns altres era la primera vegada que visitaven la capital francesa, i per a uns altres era tornar a visitar aquesta meravellosa ciutat.

Tan bon punt vàrem aterrar a l'aeroport de Beauvais, ja ens esperava un autocar i una guia per a tot el grup. La guia, natural i resident a París, ens va explicar amb tot luxe de detalls tots els llocs que vàrem visitar. Cal dir que vàrem tenir molta sort perquè pels carrers el

trànsit era inexistent, cosa que ens va permetre desplaçar-nos amb molta rapidesa. Van ser molts els llocs que vàrem visitar. El primer va ser l'estadi de Saint-Denis, estadi que tots els culers recordaran per ser l'escenari on el Barça va aconseguir la segona copa d'Europa. Un cop passat l'estadi de Saint-Denis, tots els ulls busquen el principal símbol de París, que és, evidentment, la torre Eiffel. I no es va fer esperar, per sobre les teulades de les cases, fins i tot per sobre d'alguns gratacels es podia apreciar la silueta d'aquesta majestuosa obra d'art que hem vist tants de cops en fotografies. La següent parada va ser l'òpera nacional de París, monument amb una decoració molt elegant, estàtues d'àngels daurats i columnes immenses de marbre. Les següents parades serien l'hotel Ritz i el ministeri de justícia, i també es van poder observar luxoses joieri-

es i botigues de roba de les firmes més importants del món.

Tot seguit l'autocar ens va portar pels principals carrers de París, en els quals vam poder observar les boniques decoracions que hi ha als carrers de la capital francesa. Un exemple en podria ser les plantes que es canvien cada dos mesos perquè sempre puguin donar la seva millor imatge als vianants. N'hi ha de tots colors, de totes mides, i de totes formes. Després d'aquest espectacle floral vam poder observar diverses galeries d'art, la residència del president de França, l'ambaixada dels Estats Units, els Camps Elisis, fins que vam arribar a una altra de les imatges típiques de París, l'arc de Triomf. Tot seguit va arribar un dels monuments més esperats per tots, que era observar la torre Eiffel des dels seus enormes peus. És indescriptible la sensació de petit que un té quan es troba sota d'aquesta enorme torre de 320 metres d'alçada. Tots vàrem quedar meravellats per les sensacions que aquesta obra d'art ens va deixar.

Les següents parades van ser l'escola militar i l'església del Dôme, i tot seguit vàrem aprofitar per dinar. Després de dinar vàrem pujar a l'autocar que ens va portar a dos llocs que tots teníem moltes ganes de visitar: la famosa Catedral de Notre-Dame i el famós museu del Louvre. I ja per acabar la nostra visita a París vàrem visitar l'església del Sagrat Cor. Magnífica església completament blanca que permet tenir unes vistes de París simplement impressionants, això sí, després de pujar a peu 225 escalons. Un cop acabada la visita a l'església del Sagrat Cor, l'autocar ens va portar de tornada a l'aeroport. Un cop allà vam pujar a l'avió que ens tornaria a Vilobí d'Onyar. Totes i cada una de les persones que van anar a l'excursió van quedar molt molt contentes de l'experiència viscuda aquell diumenge 13 d'agost. I amb ganes de repetir-ho l'any que ve!!!

Carmen Cantos
(perruquera del
Casal de Jubilats)

Holà París!

La nova colonització

Una vegada més, les autoritats de Girona han portat la seva empremta més enllà del que els correspon, i així sembla ser que el Centre d'Arts Escèniques se'n dirà de Salt-Girona. Com si Salt no fóssim prou madurs per poder disposar del nostre nom. I aquest punt que ens identifica dins la geografia catalana s'esfuma quan hi afegim els límits del cantó.

Jo pensava que aquella vella forma de governar de la Gran Girona estava superada, però es veu que no. I, unes vegades, les seves aplicacions les fan a cop de decret, i d'altres amb noves fórmules, però en definitiva no és més que fer la ciutat amb un volum més considerable i que ultrapassa les seves limitacions, i alhora van fent més petits els nuclis de població que estan situats a prop.

I, així, són ben presents aquelles paraules que va pronunciar l'anterior alcalde de Girona, el novembre del 2001 a la seu del Col·legi d'Ar-

quitectes, dient que "la segregació de Salt havia estat una benedicció del Salt a fi de poder entrar en el rànking de ciutats de l'estat". I aquestes greus afirmacions no és que me les han explicades, ni són un rum-rum, sinó que les vaig escoltar amb gran consternació per part meua un dia fred de novembre de fa pocs anys. Escandalós! I no va demanar perdó mai per aquestes declaracions. Però, és clar, Girona té poc espai i el terme del cantó els fa desig. I, ara, ens espavilem i els de Girona obliguen a posar al Centre el nom de Salt-Girona. És a dir, estem sota tutela d'una manera permanent pels dirigents de la ciutat veïna.

I uns d'aquí es creuen que quan surt un bunyol d'aquestes característiques hem de parlar de l'àrea metropolitana. Per què? Per tranquil·litzar-nos i seguir amb l'enganyifa? Perquè amb aquesta mentalitat que demostren els de la ciutat veïna sempre serem un

raval. I tan sols som àrea metropolitana en allò que els convé. I, si no és així, suposo que el Centre d'Art Contemporani de la ciutat se'n dirà de Girona-Salt. O si no, per què ells posen el nom de Girona quan volen i allà on volen i els de Salt no ho poden fer? Massa superposicions ...

Podeu estar ben segurs que quan manin els meus faran les coses d'una altra manera i si cal declararem "persona non grata" a tot el terme municipal els alcaldes de Girona que hagin fet accions i manifestacions en contra del nostre poble. A més de posar uns grans rètols a fi de delimitar els dos termes i poder destacar que som a Salt.

Agapit Alonso i Pont

Xàfecs d'estiu

Podem entendre que quan cau, a l'estiu, un xàfec d'aquells d'anar-hi anant, l'aigua llisqui pels carrers perquè els embornals no donen l'abast. Són efectes de la natura. És dóna el cas, però, que els efectes d'aquestes pluges estan donant uns ensurts gents agradables a veïns d'alguns sectors que amb tanta o més pluja que la caiguda aquest estiu no n'havien patit les conseqüències impròpies d'ara. Anem al meu carrer, que és el que he vist i patit. Anys passats, quan

plovia fort, el carrer semblava un riu, faltant el gruix d'un dit per entrar al garatge; en més de trenta anys havia passat més d'un cop. Aquesta vegada ha estat diferent (tres vegades entre juliol i agost); l'aigua continuava lliscant com un riu pel carrer, però amb l'agreujant que per la bunera de casa sortia l'aigua com si fos un sortidor deixant-me el garatge (a peu pla) inundat amb aigües pútrides de claveguera. Com ha estat possible aquest fet? En part perquè ens

recordem de Santa Bàrbara quan trona i les clavegueres per A o per B no tenen el manteniment necessari fins que: Ai!

També -i potser n'és el motiu principal-, és que les clavegueres no donen l'abast. A l'hora d'urbanitzar el carrer es col·locaren unes conduccions de 30 centímetres quan la sortida de les cases és de 20. Ja se'ls va fer veure que aquelles conduccions no anaven enlloc, però ni cas. Al carrer hi havia 4 cases i la resta eren parcel·les per

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques Gestoria Administrativa

Av. Jaume I, 44 baixos - Tels 972 20 88 54/972 20 13 55
Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Païssos Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92 - 17190 SALT

SERRALLERIA I FUSTERIA METÀL·LICA
EN FERRO I ACER INOXIDABLE

MOBRA, S.L.

Canals per a la construcció i lampisteria
Doblat de xapes i talls

TALLER: Camí antic de Salt a Viloblaireix - Tel. 972 23 53 17 - 17190 SALT

edificar. L'aigua de pluja, majoritàriament, era xuclada pel terreny. L'entorn, ara està tot edificat, amb patis cimentats i l'aigua no té més sortida que la pròpia del carrer i el clavegueram.

Quan fa uns 4 anys es va reurbanitzar el carrer Miquel de Palol i entorn, amb soterrament de serveis, mentre es feien les obres, al consultar al tècnic dirigent de l'obra, si s'ampliaven les clavegueres, va dir que no estava previst en el pressupost. I ara què? Estem veient que la natura cada vegada està més trasbalsada; o tot o

res. Sembla que aquestes imitacions de *Monzons, Tifons i Huracans*, d'altres latituds, ens fan una visita per a posar-nos en alerta. Serà o no serà, però alguna cosa s'ha de fer per mitigar aquests fets que es reproduïxen massa sovint; que els tècnics hi diguin la seva i els polítics actuïn.

Ramon Torramadé

7 i 8 d'octubre de 2006
FIRA INTERNACIONAL DEL CISTELL
Barri Vell - Salt

Amb el suport de:

espa i GIRONÈS

L'Ajuntament de Salt convoca un concurs per instal·lar una escultura a una rotonda entre els termes de Salt i Girona.

L'Ajuntament de Salt ha convocat un concurs per col·locar una escultura a la rotonda que hi ha a l'encreuament del passeig d'Olot, el passeig dels PPCC i el carrer Alfons Moré, al límit entre Salt i Girona. La peça, o conjunt escultòric ha d'anar situat en un espai circular de trenta metres de diàmetre exterior. Els artistes que vulguin presentar les seves propostes han de posar-se en contacte amb l'àrea d'urbanisme de l'Ajuntament de Salt.

El pressupost per la creació i col·locació de l'escultura és de 136.000 Euros i va a càrrec de l'empresa Rubau-tarres, adjudicatària de les obres d'urbanització del sector. L'import inclou la creació, elaboració i col·locació de l'escultura i l'enjardinament de l'espai.

Amb independència dels criteris artístics de les propostes les obres han de respectar algunes condicions derivades de la seva col·locació en una cruïlla de carrers, tant pel que fa a la seguretat com al manteniment: Per prevenir eventuais accidents la distància de la peça a la calçada no podrà

ser inferior a una vegada i mitja la seva alçada. Ni la peça ni els seus fonaments poden cobrir les arquetes i les tapes de registre. El disseny i els materials escollits han de garantir la resistència i durabilitat de l'escultura i la seguretat de les persones

Els artistes interessats en enviar les seves propostes poden posar-se en contacte amb l'àrea d'urbanisme de l'Ajuntament de Salt, a partir del proper dimarts 19 de setembre i durant un mes, per obtenir les clàusules concretes del concurs.

Salt, 15 de setembre de 2006

La darrera biblioteca pública de l'era Gutenberg obre les portes a la Factoria Cultural Coma Cros

"I vaig veure un cel nou i una nova terra.." (apoc, 21,1)

També podríem titular aquestes ratlles "La primera biblioteca pública de l'era digital obre les portes a la Factoria Cultural Coma Cros".

Les dades són aquestes: a vuit-cents metres de l'actual biblioteca Jaume Ministral i Masià, a tres minuts i cinquanta segons caminant, neix un nou espai cultural amb mil dos-cents metres quadrats dividits en tres grans seccions: "Acollida i préstec, biblioteca infantil i biblioteca d'adults, aquesta amb una aula de formació". Un fons de quaranta mil llibres, dues mil pel·lícules, mil cinc-cents discos, 100 subscripcions de revistes, set diaris, catorze ordinadors connectats a la xarxa i una pàgina web pròpia. Un equip bibliotecari de sis persones, més una setena responsable del Pla Local de Lectura Pública dirigit bàsicament a les escoles de Salt.

En el nostre país els darrers anys s'han creat grans biblioteques. Només a les Comarques Gironines podem parlar de les poblacions d'Olot, Figueres, Bla-

nes, Palafrugell, Roses, Castelló d'Empúries com a exemples i en concret a la ciutat de Girona, sense voler entrar a comentar la biblioteca Pública "Provincial" de la Casa de Cultura, s'ha passat en pocs anys de tenir solament un petit espai de lectura a Tàlala a la creació de tres biblioteques de barri (Salvador Allende, Ernest Lluch i Just Casero).

Alguns diran que tot plegat és resultat d'un programa cultural de país pensat i raonat. Altres ho poden veure com a conseqüència de la nova societat dita de la informació i del coneixement. També podríem arribar a pensar que en aquesta societat rica com la nostra l'atzar juga les seves cartes i que "ara és el moment de les biblioteques" com abans ho havia pogut ser el dels Centres Cívics o dels Museus. Sigui com sigui: benvingudes aquestes noves biblioteques i ja era hora!

En aquest context el nou espai bibliotecari de Salt és el resultat del treball de cinquanta quatre anys de moltes voluntats. En primer lloc de la gent de Salt, d'aquest poble de gent treballadora que ha volgut ser lectora i està ben informada, sense ells res seria possible. També de la gent que amb il·lusió, profes-

sionalitat i una certa dosi d'utopia l'ha fet possible, ha cuidat del seu fons i l'ha posat a l'abast de tots. A Salt no podem parlar que l'atzar ha portat una nova biblioteca: fa molts anys que molta gent ha estat treballant perquè això fos possible. En definitiva la realitat actual és conseqüència d'aquest passat. I en uns moments d'incertesa com els actuals, a molts nivells però també en el bibliotecari, tenim la sort de poder construir sobre el treball ja fet i pensant en el futur. Obrim la nova biblioteca recollint tot això. El seu fons i el seu tarannà ho demostren, però també volem construir cap al futur utilitzant les noves eines i aprofitant-nos de les noves possibilitats.

Davant d'aquestes incerteses de fons de què parlàvem abans podem veure que amb temes d'espais públics, finançats amb diners de tots, el més important és el treball que es fa a dins, el sentit i els projectes que s'hi realitzen. Sóc dels que pensen que les actuals (trenta anys) polítiques culturals són d'aparador. Més distracció, més societat de l'espectacle i molt de consum. També penso que un espai comunitari com és la biblioteca pública el seu principi de servei autènticament demo-

Biblioteca

Biblioteca

cràtic i cultural (el seu fons, els continguts, la gratuïtat, la propietat compartida...) no va en la mateixa direcció dels dictats generals. Aquí hi ha el gran potencial de la biblioteca pública: la Biblioteca Pública de Salt ha de seguir sent l'espai de tots els saltencs en un nivell d'igualtat, un espai de trobada per gaudir del seu ric fons, per utilitzar les seves eines, per compartir, per alimentar curiositats intel·lectuals i estimular l'esperit crític.

Salt ha canviat molt en pocs anys però segueix sent un poble de treballadors i la seva biblioteca ha de respondre a aquesta realitat. Ha

d'ajudar aportant un espai lliure i de coneixement, possibilitant relacions d'igualtat enfortint l'autoestima dels seus conciutadants per ajudar a construir una societat més justa i amb més coneixement.

També l'atzar juga amb les vides privades. Jo he tingut la sort de poder compartir amb la resta de l'equip de la biblioteca la planificació i realització d'aquest nou espai cultural. Ha estat una sort immensa poder-ho fer acompanyats d'en Ramon Artal, autèntic responsable de l'obra. Sense ell la biblioteca seria una altra cosa. La seva confiança amb nosaltres, la seva

cèlebre frase "el client sempre té raó" quan hi havia discrepàncies en temes concrets (i per ell nosaltres érem els clients) ha fet possible que ens sentim totalment responsables del resultat final de la biblioteca.

El dia 13 d'octubre n'obrirem les portes. A partir de l'endemà i dia rera dia ens hi trobareu amb noves il·lusions i amb les orelles ben obertes per sentir les vostres propostes i ajudar-vos amb el que calgui. La biblioteca és de tots.

Jordi Artigal Valls

Zona 30

Salt convertirà en zona 30 gairebé una tercera part de la trama urbana. La mesura s'estrenarà la SMSS però serà definitiva

Coincidint amb la Setmana de la Mobilitat Sostenible i Segura Salt convertirà en zona 30 tots els carrers que queden al Nord del carrer Major. Aquesta mesura serà definitiva i no es limitarà a la Setmana de la Mobilitat Sostenible i Segura (SMSS) que començarà el proper 22 de setembre.

La nova zona 30 suposarà que gairebé un terç de la trama urbana de Salt tingui el trànsit pacificat, i per tant es faciliti la circulació de bicicletes i vianants, a més de la qualitat de vida dels veïns.

Del 22 al 29 de setembre i per tal de promocionar el transport públic els usuaris del bus disposaran d'una nova tipologia de bitllet la tarifa diària que els permetrà pagant un sol bitllet utilitzar el bus tantes vegades com els calgui durant aquell dia.

Amb motiu de la Setmana de la Mobilitat Sostenible a Salt també es farà una campanya de control de sorolls als vehicles, per part de la policia local. Una cursa de modes de transport (dilluns 25) i una bicicletada popular, organitzada conjuntament amb Mou-te en bici el diumenge 24 de setembre.

La bicicletada sortirà de davant de l'Ajuntament a les 10 del matí

i després de fer una passejada per les deveses s'arribarà a Sarrià de Ter seguint el curs del riu. Cal que els participants portin l'esmorzar.

Salt, 20 de setembre de 2006.

Imatge dels regidors Gerard Darnés i Lluís Trafach a la nova zona 30 de Salt

Ple municipal ordinari 18/09/06

El ple va aprovar per assentiment el nomenament de representants al Consell d'Administració de la societat Nousalt SL, i la modificació del reglament de Mercats per permetre a alguns comerciants muntar abans les seves parades. Només amb els vots de l'equip de govern es va aprovar modificar a l'alça el contracte amb FCC per la neteja viària perquè inclogui noves zones de creixement del municipi i doblis la freqüència en altres barris. Per assentiment dels tots els

grups es va aprovar presentar al·legacions al traçat del corredor Brugent-Ter. Les al·legacions demanen que no passi per les deveses de Salt i vagi a parar a l'accés a l'autopista Girona Sud.

Per assentiment de tots els grups es va aprovar l'inici dels tràmits per l'expropiació forçosa d'una finca situada al carrer Sant Dionís num 39.

Els grups van aprovar de forma unànime que per al 2007 les dues festes de caràcter local siguin Sant

Narcís i Sant Jaume

Amb l'abstenció del PSC es va aprovar la creació del Consorci Teledigital Girona per la gestió de la TV digital pública i aprovar els seus estatuts, tot i demanant una forma més participativa de prendre les decisions al consorci.

El ple va aprovar per assentiment dels presents una modificació de crèdits i la incoació d'expedient de filla predilecta i fills adoptiu per Maria Rosa Puig Dalmau i Ramon Torramadé i Garcia.

Després de tanta calor, per fi ja torna a ploure. Això vol dir que s'acaba l'estiu, almenys aquella calor tan xafogosa, i que comença un temps més fresc al mes de **Setembre**.

Quan jo era petit, el mes de **Setembre** era el mes que m'agradava menys, ja que s'acabaven les vacances i havíem de tornar a l'escola. També era el mes d'exàmens, si t'havia quedat alguna assignatura del juny. Venien les pluges de tardor i ja no es podia anar a banyar.

Ara que m'he fet gran, veig les coses diferent. Penso que el **Setembre** és un bon mes, per a mi el millor, i el vull defensar.

El **Setembre** és el mes que comencen la majoria de les nostres activitats. Els treballadors tornen a les seves fàbriques, oficines, comerços, als seus respectius llocs de treball. Els estudiants i mestres a les seves aules. Els nostres polítics a les seves respectives poltrones, sigui als Ajuntaments, a les Diputacions, als Consells Comarcals, als Congressos Autonòmics, al Congrés de Madrid i al Senat. A les emissores de radio i TV, s'incorporen els locutors i presentadors estrella de la majoria de programes. Molts altres tornen a la seva residència habitual després de passar uns dies de vacances en altres indrets. Ja ho veieu, el **Setembre** és el mes en què totes

les activitats tornen a començar.

Però el mes de **Setembre** és, per excel·lència, quan comencen les diferents lligues de la majoria dels esports. Sobretot dels més coneguts com són el futbol i el bàsquet. Per molta gent això representa un motiu de satisfacció, poder assistir a un partit en directe o veure'l per la TV, és un gran espectacle i, per a molts, una de les poques alegries que tenen durant la setmana. Vegeu quanta felicitat pot donar aquest mes. També per alguns altres és tot el contrari i no poden suportar els partits que fan per la TV. Per això sempre et diuen – una altra vegada ja fan el partit, ja torna a jugar el Barça –, per sort us haig de dir que cada vegada n'hi ha menys d'aquests. Aquesta gent també han d'estar contents perquè després del mundial de futbol i de bàsquet que s'han hagut d'empassar durant tot l'estiu, ara que arriba el mes de **Setembre**, ja s'han acabat tots els mundials i podran descansar tranquils. Llàstima que

ara comencin les lligues de tots els esports.

Després del parèntesis de l'estiu, moltes colles tornen a fer esport. La colla "Va que ja arribem" tornarem a agafar les bicicletes i cada dissabte pedalejarem per les nostres contrades. Cada any costa més, som un any més grans, però el nostre esperit és jove i volem continuar. És l'esperit del **Setembre**, tornar a començar.

El **Setembre** és el mes de les il·lusions, de l'esperança, de marcar objectius, de projectar idees i planificar-les perquè en el pròxim curs, any, o etapa de la nostra vida, les puguem dur a terme.

Ja ho veieu, és o no és un bon mes, el **Setembre**?

Rafel Sala

L'exèrcit dels catalans

El FCB és un fenomen polític i sociològic que ha superat l'àmbit estrictament català, funcionant ja com un ens productor de passions, aspiracions i frustracions col·lectives a nivell planetari. Però és aquesta internacionalització, i la força del mercat, el que el pot acabar per desnaturalitzar. Per això s'ha de saber què ha significat el Barça en la història del nostre país. Segur que és un dels exemples més clars de la funció de l'esport

en les societats contemporànies i, alhora, en les nacions políticament no reconegudes.

La lluita en els camps de batalla, els exèrcits, els soldats i l'agressivitat humana han estat substituïts per la lluita en els camps de gespa, els equips de futbol, els jugadors i l'exercici físic civilitzat. La mateixa admiració que aixecaven temps ençà els guerrers desperten ara aquests nous herois, alguns igualment mercenaris, altres igualment

traïdors, però tots igualment rics, forts i populars. I els entrenadors en són els filòsofs i estratègies. I els radiofonistes els corresponents de guerra. Però el cert és que són també el que desitgem ser. Hi projectem les nostres angoixes i les nostres il·lusions. Són el mirall dels nostres somnis. Ens distreuen de la mediocritat de les nostres vides.

Les seleccions reconegudes se serveixen dels encontres mundi-

L'exèrcit dels catalans

als per mesurar-se les unes a les altres en un joc descarat de relacions de poder. La victòria és la glòria, la derrota la submissió. En aquest sentit el FCB ha funcionat històricament de selecció. Durant el temps de la dictadura ser del Barça era l'única expressió identitària permesa en un país ocupat, era una vàlvula d'escapament en una societat repressora i reprimi-

da. Una victòria del Barça era una victòria de Catalunya. Era l'exèrcit dels catalans. Trenta anys després aquesta afirmació té igual sentit en temps de democràcia i autonomia, per la manca, encara ara, de selecció. El sistema i el mercat han convertit el futbol en un espectacle de masses i un negoci fabulós. Però el FCB es veu forçat en un món globalitzat a mantenir una

funció política, social i cultural a banda de l'esportiva. És una magnífica eina identitària i d'integració a manca d'altres polítiques i recursos que no sempre hi ha voluntat de desenvolupar. Superat això, un altra cosa és el futbol com a joc i com a esport. Però en els països que no són normals, això és el de menys, per desgràcia.

Joan Corominas

El començament de curs

Quan els dies més llargs de l'any comencen a escurçar-se notablement –per la Marededéu d'agost a les set ja és fosc- i les tempestes de finals d'estiu treuen el nas amb les seves espetegades de llamps i trons, que reguen abundantment els boscos i camps assedegats d'uns estius cada vegada més càlids; en aquest moment del calendari, és quan reprenem el ritme habitual de l'any. És l'inici de curs: el curs acadèmic, professional, esportiu, social,... qualsevol curs: tornem a la quotidianitat. Deixem enrera uns dies –més o menys dies en funció de les vacances de cadascú, però que gairebé tothom coincideix que se li fan curts- de lleure, de carregar piles, de deixar de banda el rellotge i les rutines; per tornar a submergir-nos en unes dinàmiques més o menys conegudes, que ens duraran fins als dies de Nadal i Reis.

És la famosa "rentrée" que anomenen els francesos: la reentrada, el retorn a la normalitat. Aquest fenomen moltes vegades comporta estrès postvacances i síndromes estranyes, que en algunes empreses es miren d'apaivagar amb sucres de fruites i instal·lant decorats més o menys aconseguits, per fer més lleuger l'aterratge a la vida laboral. D'altres empreses, però, –la majoria- no preparen aquest coixí i et trobes immers de cop en el dia a dia més rutinari. Només el retrobament amb els companys de feina et permet recordar i reviure aquells dies de vacances. Tot són explicacions, fotos i vivències que es comparteixen, i que ajuden a fer més entenedora la postal que gairebé tothom envia a l'oficina –mig per obligació, mig perquè quedi exposada durant la resta de l'any en una paret del nostre petit món laboral-

Al cap de poques hores –quan estàs dinant o quan retornes a casa al capvespre- sembla que els dies assolats a la platja o a la muntanya han quedat lluny en el passat, i que les properes vacances estan infinitament més lluny encara. De tota manera sempre queda la possibilitat que, diàriament, ens fem un petit regal

"de vacances" per valorar que cada dia és el millor dia de la nostra vida, perquè és el present. El passat ja és tancat i el futur encara no ha arribat, de manera que hem de viure en l'ara. I és ara i aquí que hem de ser feliços: a la feina, a l'entitat on participem, al club, a les classes,... siguem optimistes i positius: veurem com a tot arreu i en tot moment podem millorar el nostre entorn i gaudir d'allò que fem, encara que només sigui perquè allò que fem amb il·lusió fa que el temps ens passi, aparentment, més de pressa. Pensem a fixar-nos objectius engrescadors, que ens permetin fer amb ganes el camí per arribar al nostre proper descans, però sense obsessionar-nos per fer-ne via. Com diu el poeta: el que importa no és la destinació, sinó el camí que es fa per arribar-hi, camins "plens d'aventures, plens de coneixences".

Bona reentrada a tothom i que tigueu un bon curs!

Pere Salvatella i Armengol

La Selecció de futbol –tot i l'aportació dels esforçats Savi, Cex, Luis Garcia i Puyol- no es menja un quico, però sí la de basquetbol. Ja ho va dir en Pepu: "Us hauréu d'apendre la parauleta!", als 100.000 ciutadans entusiastes reunits a Madrid per aclamar embadalits els nous herois de la cosa, uns nois llargs com un sant Pau: sant Pau Gasol, fill de Sant Boi i el més heroi, que ell tot sol amb quatre més va fer la gran proesa: quedar campions del món de bàsquet, un esport mig desconegut fins ara pel gran públic en territori espanyol, on semblava que la fúria i el geni de la raça s'encarnaven únicament i exclusivament en els onze titulars de la Selecció de Todos, i que tot altre esport que no fos el fúmbol o balompié era suspecte com a mínim de ser una mariconada (excepte potser el tennis, que amb l'Armada Invencible, tot i ser composta bàsicament per jugadors catalans -per variar-, va donar uns bons rèdits nacionalistes a la causa).

Bé, doncs farem com les càmeres de la Sexta aquesta quinzena d'agost i centrarem la nostra atenció en la figura de sant Pau Gasol, que com el seu homònim de l'Evangeli ha tingut, camí de Tòquio, una mena de caiguda del cavall que li ha fet veure de cop i volta les coses clares: la seva conversió a la causa espanyolista ha sigut radical, total, definitiva, sense retorn al passat camperol i provincià al qual l'havien destinat els seus orígens familiars. Es pot entendre que un noi jove que havia fet el salt de la muntanya de Sant Ramon de la seva vila natal a les planes de Memphis, EUA, es desorientés un xic, tenint de sobte al seu davant uns horitzons tan infinits. Però el xoc devia ser a la tornada: el petit país de les seves arrels li devia semblar molt estret, i ser icona d'una TV3 tan modesta i poca cosa era un conyàs que no valia la pena, segurament –en les entrevistes amb en Jordi Robirosa només li faltava badallar-, de manera que el periple estiuec

per l'Imperi del Sol Naixent li va donar la perspectiva correcta de les coses, es veu, i va aprofitar per donar a conèixer al món, via premsa de Madrid, la capital de l'Imperi on Mai no es Ponia el Sol, la seva nova fe imperialista: "La selecció espanyola es la nuestra de siempre y no sé qué repercusión podría tener una situación tan delicada para todos: que un trocito que forma parte de España se quisiera independizar o tener una selección". I el noi de Sant Boi aconsella tot seguit que Espanya, que segons ell s'està trossejant, o desmembrant, com diuen els de la dretona castissa, "por arriba, por abajo y desde todos los puntos (...), tiene que mantenerse conjunta y fuerte como país"...

El text reproduït ja parla sol, però em permeto afegir-hi uns petits comentaris impertinents.

Primer: el boy de Sant Boi no s'ha assabentat encara que els Estats Units és un país compost de diferents Estats tanmateix units, de manera que són un país conjuntat i fort, sense necessitat que un d'ells estigui tot el dia proclamant que és el més guapo i ben plantat i que obligui els altres a esborrar-se, a ningunejar-se i a humiliar-se contínuament. "Confederació" és una paraula estranya a Espanya, però no als EUA, on viu i treballa el nostre convers...

Segon: aquest "trocito que forma parte de España" resulta que es basta per abastar-se ell sol i abastar a més a més Espanya entera, i completament gratis, és a dir, sense rebre res a canvi -a part de quatre insults, vuit escopinades i un fotimer de greuges de tota mena pel favor dispensat-, i això tant a nivell econòmic com esportiu. Si no és completament curt de vista, l'amic Pau, es devia adonar que en l'esquadra espanyola hi havia cinc catalans: ell i el seu germà, en Navarro, en Rudy i en Mumbrú, i que un grapat dels partits que va guanyar la fotuda selecció

va ser gràcies a ells, i que sense ells la refotuda selecció no s'hauria emportat un comí de l'Eldorado japonès.

Tercer: a aquest "trocito de España" ningú li ha preguntat mai si li venia de gust formar-ne part, sinó al contrari, hi és a dins per força, i concretament per la força de les armes espanyoles, que contràriament al que van fer a Cuba davant les armes dels Estats Units, en el cas de Catalunya van guanyar la guerra i van imposar-se, i van imposar-li com a càstig ser d'Espanya, a aquest trosset d'Europa que vivia molt tranquil i autosuficient, sense ella...

Quart: de les paraules de l'heroi de Sant Boi s'infereix que considera al mateix nivell "tenir una selecció" pròpia, Catalunya, que "independitzar-se" d'Espanya. Sembla que no caldria, la independència, per tenir combinats nacionals: l'existència incontestable de les seleccions d'Escòcia, Gal·les, Irlanda del Nord i unes quantes més que hi ha al planeta ho confirma. Però bé, si ell ho diu, en prenem nota. Perquè això també es pot agafar per l'altre costat: mentre no deixem de ser un "trocito" de país per passar a ser un país sencer, mentre no siguem independents, aquesta gent, els del "trozo grande (y libre)", no ens deixaran ser ningú tampoc en l'esport internacional...

Cinquè: ítem més, la "selecció espanyola es la nuestra de siempre", sí, perquè mai ha deixat als catalans cap possibilitat de tenir-ne d'altra. Hi ha alguna altra raó

Pau Gasol: combustible d'alt octanatgei de primera qualitat per fer rutilar la màquina carpetovetònica, que amenaçava de fer la perla...

Darrers títols publicats

Centre d'Estudis Calongins "Colonico"
Calonge i Sant Antoni

Joan Fort i Olivella
Els noms de Roc

Quaderns

de la Revista de Girona

l'enciclopèdia popular de les comarques de Girona

Diputació de Girona

Caixa de Girona

Pau Gasol, l'heroi del basquetbol espanyol, caracteritzat com a "Super Pow rojigualdo" disposat a salvar Espanya de la desintegració.

que jo no sàpiga, estimat excompatriota?

Sisè: és cert que el país de naixement, igual que la mare, no es pot triar, i que en canvi sí que es pot triar el país d'adopció -encara que sigui un país virtual-, de la mateixa manera que es poden triar els amics. Però també és cert que hi ha amistats perilloses, i algunes fins i tot poden ser verinoses. L'amic Pau ho pot descobrir llegint -a Viquipèdia mateix- l'entrada "Síndrome d'Estocolm"...

I parlant de descobrir, aquest èxits dels "Juvenils d'Or" que s'han fet de més or encara fent el seu agost al Japó, i les consegüents

manifestacions multitudinàries d'alegria desbordada per places i carrers del Regne borbó, coronades amb l'ultrasònic premi Príncep de Asturias que el marquès de Samaranch els ha notificat que rebrien en breu, demostra un cop més com és de cert el vell axioma, que ara toca aplicar al basquetbol: res de res no existeix fins que Espanya no ho descobreix.

Fermí Sidera Riera

La nit

La nit, per fi ha arribat... per molts joves la nit és festa, la nit és jove, la nit és sortir. Dijous, divendres o dissabte nit... on anem? Sopar, cine, pub, discoteca, festes majors... moltes coses a fer... i poca nit per fer-les!

Buscar el grup adien per sortir, triar lloc per anar, amb qui et trobaràs... els joves cada nit de festa es fan les mateixes preguntes.

Cada jove té maneres diferents de passar-ho bé, de sortir de nit. Alguns només van a sopar amb els amics, surten a fer la primera copa i cap a casa, altres fan un sopar ràpid, fan el primer "cubata" i després de fer "botellon"... entren a la

discoteca, on una mica carregats ja, tenen forces per aguantar fins que surti el sol.

Ballar, parlar, retrobar amics, conèixer gent, riure, fer fotos, beure, lligar... són algunes de les diversions que es poden observar dins d'un local d'oci nocturn, de manera més sensata o menys, tots els joves s'ho passen bé.

Per alguns la nit és beure, beure i beure; per altres ballar tota la nit i altres trobar alguna víctima amb qui passar la nit enganxat o enganxada. Cada jove tria el que més li agrada, sempre amb el grup adequat, la música, el local... tot ha de ajudar a fer d'aquella nit, una nit memorable.

Actualment hi ha multitud de locals d'oci nocturn, es pot triar i remenar, diversitat de música, d'ambients, espectacles... tots volen atraure joves per tenir el local més ple.

Alguns joves són adeptes alguns locals, ja sigui per la música, per la gent, per el que t'hi poden oferir, per la mitjana d'edat... això acaba classificant els locals, segons la gent que hi va i la música que s'hi escolta.

Els altres factors importants són l'alcohol i el tabac que formen part de la nit, l'arribada a casa amb la roba pudin a tabac és costum. La imatge d'un grup de joves que ballen o xerren amb una mà aguantant la beguda i amb l'altre el cigarret, ara mateix es podria estar extingint... ja que amb les mesures dels testos d'alcoholèmia i la prohibició de fumar en els espais públics cada cop és més difícil. La nit és llarga i s'ha de disfrutar però sempre fer-ho amb seny sense prendre mal, i seguir el consell "si beus no conduueixis".

Anna Clarà

Ell era ella

En primer lloc espero i desitjo a totes i a tots els lectors de la Farça que hagin gaudit d'unes bones vacances i un bon retorn a la vida quotidiana, per poder començar una nova temporada de teatre, que farà tot el possible perquè els caps de setmana us facin oblidar totes les penúries de la setmana i també de l'estrès del dia a dia. La programació continuarà sota el bon fer del nostre amic Sunyer.

Com a aperitiu a la nova temporada, el Casal de Jubilats ha preparat una funció a l'atenció dels seus socis i simpatitzants, interpretada pel grup de teatre de Fontcoberta, que ens han delectat amb una comèdia molt adient i ben interpretada, molt còmica i que aconsegueix una rialla de tot el públic.

El tema és una mica enrevessat i divertit. Comença amb la posada en escena d'un menjador d'una casa. Tota l'obra passa en aquest menjador. La mestressa, juntament amb dues germanes, fa de la professió

més antiga el seu mitjà de vida fins a una edat avançada, després obtenen un estat social elevat. La mestressa, gràcies a la farsa que s'ha muntat, fa creure a un antic amant, molt adinerat, que tenia dos fills d'ell, un nen i una nena, i la veritat era que solament en tenia un.

Tot va molt bé fins que aquest senyor decideix fer una visita per veure els seus dos fills. Això obliga la mare a forçar al seu únic fill a fer el paper de noi i de noia. Arriba el suposat pare, amb la sorpresa de voler muntar un negoci, quedar-s'hi una bona temporada i amb un altre fill, també d'una suposada amant. La situació de canvi de sexe es fa

insostenible per al fill i finalment la mare li confessa que només té un fill. La sorpresa és majúscula quan el suposat pare de tots els hi confessa que ell és estèril i no pot tenir fills. A pesar de tot ho assumeix de bon grat, ja que la seva il·lusió era tenir descendència.

Donem les gràcies a la companyia de teatre de Fontcoberta pel seu bon fer, a continuar en aquest treball i que ens visitin més sovint.

Josep Pla

Club Petanca Salt

Hola amics, desitjo que les vacances us hagin anat d'allò més bé, i que de nou amb les piles ben carregades, ens tornem a incorporar a les tasques quotidianes, entre elles la de jugar a la petanca.

Els passats dies 26 i 27 d'agost el Club Petanca Salt va organitzar la 23a edició de les XX HORES INTERNACIONALS DE PETANCA SENIORS que cada any per aquestes dates organitza el nostre Club. A la inauguració d'aquest acte vam comptar amb la presència del Sr. Joan Boada, regidor de l'Ajuntament, i també delegat d'esports del Consell Comarcal del Gironès, i del Sr. Ferran Márquez, president del nostre Casal de Jubilats, i simpatitzants de Salt. Ells, juntament amb un servidor, vam fer uns petits discursos de benvinguda a tots els jugadors i acompanyants desitjant-los bona estada al poble i que tinguessin un

Joan Boada, Ferran Márquez, Enric Freixas i Josep Boó esperant per donar l'inici a la competició

bon campionat. Després d'escoltar els himnes nacionals de Catalunya i de França en honor als jugadors presents, l'amic Manel Granda va fer sonar el xiulet que donava inici a la competició.

Aquest any hi va haver un canvi

d'escenari, ja que per primera vegada es va jugar la competició fora del Club, el lloc triat va ser l'era del Cal Cigarro, on ja s'hi ha disputat algun altre campionat com ara el Trofeu EUGESA o bé les trobades de Mercataventura. Per què es va

Aspecte que oferien les pistes a l'Era de Cal Cigarro. (Fotos: Gregori Antón)

triar aquest lloc i no les pistes del club com sempre?, doncs hi ha una raó fonamental per la junta i és que les nostres pistes dins del Club, tots ho sabem, no són reglamentàries i per raons d'espai no es poden modificar i ens hem de limitar als 8 metres escassos i el ditxós "carrillillo" que tan poc ajuda a desenvolupar tècniques per al control de les boles. Molts equips de fora i també algun de Girona m'havien comentat el tema d'aquest problema, que tots sabem que existeix però que no tenia gaire solució, almenys de moment. És per això que aquest any i després de parlar-ne molt a fons amb tots els membres de la junta i valorar els pros i els contres, vam decidir per unanimitat i després de parlar-ne amb el regidor d'Esports de l'Ajuntament, el Sr. Robert Fàbregas, el qual ens ha donat suport i tot l'ajut que ens ha calgut, deixar els terrenys a punt per portar a terme aquesta competició, i de passada promocionar un lloc que és fantàstic per a la pràctica de la Petanca.

A les 5 de la tarda amb punt ,les

primeres boles van rodar per les pistes encara verges i desconegudes per tot-hom, també vui fer menció que els equips participants havien de ser 22 però a última hora en va fallar un i això ens va limitar a 21, com sempre les partides eren a toc de xiulet i a temps secret i l'enfrontament de tots contra tots, a dos quarts de nou van començar a fer les rondes per anar a sopar aon també i va haver novetats, doncs vam fer 3 torns la qual cosa ens va permetre poder jugar tota l'estona amb tripletes, no com abans que un torn jugava una dupleta, aquest canvi també va ser ben acollit per la majoria d'equips. Cap a les 4 de la matinada vam parar el joc 15 minuts ,per refer forces amb uns "melindros i garnatxa de la bona", que per cert es va acabar tota. Després de esmorzar ja teníem com quasi sempre els favorits i així va ésser l'equip de L'Esplanada de Mataró va ser el guanyador absolut, 2º lloc L'Avinyonet A que aquest any u esta guanyant quasi tot, el 3º lloc Torrefarrera de Lleida, 4ª puesto per el Montilivi , i 5º lloc per les Tor-

res de Rubí, tots ells van rebre els corresponents regals i premis i la resta de participants un record de aquestes Hores de Salt per tots. El President del Club va donar les gràcies a tot-hom per la seva assistència i els emplazar a tornar l'any vinent.

Les Nits de Club ja s'han acabat, durant tot l'estiu entre 20 i 25 jugadors 3 dies a la setmana ens em anat trobant a la fresca de les pistes del casal per passar l'estona i tira 4 boles i mirar de guanyar les partides que es navan jugar, els guanyadors finals després de sumar els punts aconseguits cada dia són el 1º lloc Pere Palou, 2º Quim Pares, 3º Pilar Vila, 1º Pere Fornells i 5º lloc per Antonia Curt, tots ells van rebre uns regals de part del casal i també de la petanca , dono les gràcies a tots els participants que encara que han sigut pocs an sigut bons. També agrair a Quim Pares i Pere Palou que han portat el cadran i an fet els sorteigs gairebé tot l'estiu

Josep Boó i Alech

guia de serveis

EMERGÈNCIES

Bombers	085
Mossos d'Esquadra	088
Polici a Local	092
Emergències sanitàries	061

SERVEIS MUNICIPALS

Ajuntament	972249191
Biblioteca Jaume Ministral	972240322
Biblioteca Massagran	972405062
Cementiri Municipal	972240506
Centre Obert Infantil	972402373
Centre Social	972235105
Coma Cros	972231681
Deixalleria	972238811
Escola Bressol	972238388
Escola de Belles Arts	972244235
Estació Jove	972405007
Mercat Municipal	972231911
Museu de l'Aigua	972402148
Oficina Ambiental	972235128
Pavelló d'Esports Municipal	972240012
Piscina Municipal	972236021
Polícia Municipal	972249192
Ràdio Salt	972249151
	972249152
Teatre de Salt	972402004

CENTRES D'ENSENYAMENT

CEIP El Pla	972406106
CEIP La Farga	972235637
CEIP Mas Masó	972243967
CEIP Silvestre Santaló	972238619
CEIP Veïnat Gertrudis Moret	972400092
CIFO	972405570
Escola d'Adults	972241410
E. d'Educació Especial La Maçana	972235930
IES Salvador Espriu	972240246
IES Vallvera	972231919
Institut SES 3	972 234975
UOC (U. Oberta de Catalunya)	972405067
Ntra.Sra. Del Roser (Dominiques)	972233681
Pompeu Fabra	972234972
Vilagran	972241757

ALTRES TELÈFONS D'UTILITAT

Aigües de Girona, Salt i Sarrià	972201737
Bombers	085
Casa de Cultura "Les Bernardes"	972234695
Casal de Jubilats de Salt	972230498
Centre d'Atenció Primària	972243737
Centre de dia (Les Bernardes)	972425267
Correus	972237081
Hospital Psiquiàtric	972182500
Hospital Santa Caterina	972182605
Hotel d'Entitats	972242088
	972241128
Institut geriàtric Torras	972400563
Jutjat de Pau	972234012
Llar de Jubilats "Les Bernardes"	972232663
	972239061
Mossos d'Esquadra	972245446
Notaria de Salt	972230100
Parròquia de Sant Cugat	972234686
Parròquia de Sant Jaume	972236190
Piscina coberta	972236021
Residència assistida "Les Vetes"	972401014
Residència Geriàtrica "Nostra Llar"	972239199
Tanatori del Gironès	972249050

ESCOLES DE MÚSICA I DANÇA

Nou Espiral	972242999
[Interval]	972440483

TRANSPORT

Asoc. Empresarial del Taxi	972221020
Taxi Girona	972203377
Taxi Cèsar	608433010
Gironabus	972233243
Autocars Roca	972233572
Autocars Toni	650382778
Emilio Espigarrés Ortega	659434833

ADVOCATS

Bufet J. Garrigolas	972242387
Joan Nono Rius	972241544
Miquel Ricard Palau	972 405646

CONSULTORIS PRIVATS

DENTISTES	
Dalmau Amorós	972242990
Serveis Dentals Salt S.L.	972232420

GINECÒLEGS

Santiago Bosch Arbusé	972239231
-----------------------	-----------

MEDICINA INTERNA

Turó Roca	972239063
-----------	-----------

MEDICINA GENERAL

Bagaria Canals	972241007
Riera Serra	972244192

LLAR D'INFANTS

Petit Jardí	972237927
El Barrufet	972231299
Petit Príncep	972236559
Escola Bressol	972238388

AMBULÀNCIES

Ambulàncies Catalunya	972235878
-----------------------	-----------

PSICÒLEGS

Centre Psicològic	972401619
Psicologia i pedagogia salt	972243033
Iglesias Martí, F.	972400160

FARMÀCIES de Guàrdia

Farmàcia: DAVESA, Major de Salt, 20.	972230568
Dies: 7, 15, 23 de setembre.	

Farmàcia: ESCATLLAR, Guillerries, 23.	972230103
Dies: 3, 4, 12, 20, 28 de setembre.	

Farmàcia: GELI, Major de Salt, 157.	972233518
Dies: 8, 16, 24, 25 de setembre.	

Farmàcia: NIETO, Àngel Guimerà, 75.	972233645
Dies: 1, 9, 17, 18, 26 de setembre.	

Farmàcia: ORDIS, Pg. Països catalans, 71.	972237704
Dies: 2, 10, 11, 19, 27 de setembre.	

Farmàcia: MUÑOZ, Pg. Països catalans, 145.	972243412
Dies: 5, 13, 21, 29 de setembre.	

Farmàcia: ROCAS, Major de Salt, 269.	972231249
Dies: 6, 14, 22, 30 de setembre.	

Per inserir publicitat en aquesta secció, modificar, ampliar o incloure alguna dada, cal que us poseu en contacte amb el Consell de Redacció al tel. 972 23 04 98 o mitjançant el correu electrònic farga@viladesalt.org

Ingredients:

- rovellons frescos
- ½ got de vi rosat
- all
- julivert
- oli
- sal

Elaboració:

Netejar bé els rovellons i tallar-ne una mica el peu. Si són grossos, tallar-los a trossos. Posar-los en una paella amb una mica d'oli a foc suau. Posar sal al vostre gust. A mitja cocció, afegir-hi mitja copa de vi rosat, apujar el foc per tenir una cocció més viva i afegir-hi l'all i el julivert picats. Deixar-ho coure tot junt uns minuts més.

Servir-ho ben calent com a entrant o com a acompanyament d'un altre plat.

Recepta de la Sra. Emília Hors i Sala
Cuinera de la Comissió Gastronòmica del Consell Municipal de la Gent Gran de Salt.

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt.

70€
Aniversari
1928-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

Naixements

Llorenç Paredes i Úbeda	10-12-05
Abdelkader Hacerl	30-1-06
Ansata Bah	17-7-06
Hawa Touray	18-7-06
Venewa Touray	18-7-06
Amara Touray	23-7-06
Biel Valebona Berrocal	25-7-06
Yassir Sarguini	26-7-06
Aya El- Barrahmouni	28-7-06
Noura Tamiou	30-7-06
Carla León i González	31-7-06
Paula Àguila i Bello	31-7-06
Ayman El Bali	2-8-06
Ayoub Ballagneche	5-8-06
Stephani Ansah	5-8-06
Younes Atajjiou	7-8-06
Ismael Javi Kabah	7-8-06
Bintu Baragi	7-8-06
Eraziano –Dario Calabrese	9-8-06
Emma Rodríguez i López	9-8-06
Mariam Massen	9-8-06
Oumayma Ayada	10-8-06
Ayman Talay	10-8-06
Joao –David De Ociueira Carneiro	11-8-06
Fauour Ogveide	12-8-06
Martí Mir i Ribatallada	12-8-06
Praise-Chino Yeremu Oko	12-8-06
Mohamed-Adil Zriguitou	12-8-06
Marc Arriagada	13-8-06
Wian Ahnouch	13-8-06
Satienderjit Singh	14-8-06
Haja-Jankey Tourai	14-8-06
Oussama Mokhtari	15-8-06
Vanessa-Monserrat Lara i Fúnez	15-8-06
Acrat Mammada	16-8-06
Quinci Ife-Oluwa Eriawe	18-8-06
Núria-Safia Mballou	19-8-06
Arnau Docera i Ribot	20-8-06
Chaymae Wessaioi	22-8-06
Basma Boulouiha	22-8-06
Aleix Soria i Rodríguez	24-8-06
Hadia-Toulaye Bah	24-8-06
Chadida Abdelmalki	24-8-06
Aminata Boumbouya	25-8-06
Paula Garcia i Aroca	25-8-06
Wail El Ghazi	25-8-06
Yousuf Kandeh	27-8-06
Patem Balaeh	27-8-06
Nadia Hassan i Navarrete	28-8-06
Mireya Molina i Busta	29-8-06
Yassine Afantrouss	29-8-06
Hiba El Marchoui	29-8-06
Biel Gil i Jerez	31-8-06
Yasmine Lakbir	31-8-06
Musa Diakite	1-9-06

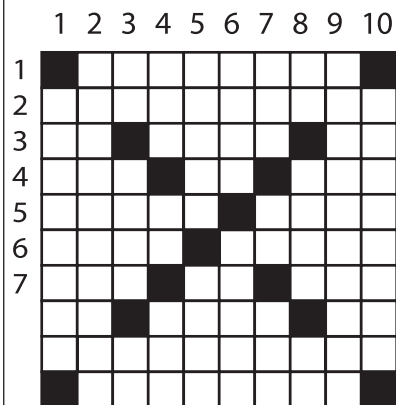
Casaments

Miguel- Ángel Bernabeu Castellanos	
Immaculada Lagos Sánchez	1-8-06
Juan-Ramon Soler Antequera	
Montserrat Gallardo Fernández	4-8-06
Federico-Enrique Chevalier Sánchez	
Ariadna-Isabel Puello Pereyra	14-8-06
Lluís Corominas Nieva	
Cristina Puig Buch	29-7-06
José Riera Albertí	
Maria-José Ruiz Torres	25-8-06
Enrique Vicedo Maestre	
Raquel-Mercedes González Ortega	25-8-06
Rachid Bouscama	
Ana-Maria Fornons Martín	29-8-06
Pedro Rosa Romero	
Raquel Espinar Fernández	12-8-06
Ruben Alba Moreno	
Amelia Jiménez Dia	15-7-06
Antonio Abad Muñoz	
Neisi-Niamey Medina Palacios	3-8-06
Owen-Victor Ogjefa	
Joy Ogjehor	5-8-06
Sergi Serra	
Maria-Isabel Garcia Alcaraz	15-8-06

Defuncions

Mohamet Najdi de 37 anys	15-8-06
Maria Navarro Cardona de 90 anys	18-8-06
Luís Campasol Pardàs de 84 anys	18-8-06
Dolores Martín Espinosa de 93 anys	27-8-06
Francisco Membrive Pallarès de 73 anys	28-8-06
José Peradalta Gelada de 75 anys	31-8-06
Rafael Ocaña Escalante de 63 anys	3-9-06
Isidro Centeno Gutiérrez de 54 anys	4-9-06
Miguel Muñoz Romero de 60 anys	6-9-06
Juan Tellado Sampol de 91 anys	6-9-06
Antonia Moya Sánchez de 95 anys	10-9-06
Dolores Casanovas Puig de 88 anys	11-9-06
Gregorio Varona Del Campo de 87 anys	11-9-06

Encreuats

Horizontals

1.- Esporgada. 2.- Disposades de manera que els seus costats o cares formin angles rectes. 3.- Està mut. Al revés, antigament, escoltà. Símbol del radi. 4.- Prefix que significa sota. Al revés, Símbol del calci. Vas de vidre cilíndric o lleugerament cònic sense peu. 5.- El qui té cura de les oques. Agafi i premi sota seu. 6.- Manca de cortesia. Bastiment d'una pintura (plural). 7.- Abreviatura de nom de dona. Símbol del bismut. Al revés, desaparegut d'un indret sense saber com. 8.- Acabament d'infinitiu. Mode musical (plural). No m de lletra. 9.- Esdevenir d'improvis. 10.- Doctrina segons la qual l'home podria atènyer la coneixença de Déu directament sense la revelació

Verticals

1.- Coberta externa dels troncs i branques de les plantes llenyoses (plural). 2.- Estaferm. 3.- Símbol del escandi. Ocell que es considera com l'origen dels coloms domèstics. 4.- Ganxo de fusta que forma part de la ventrera del ruc. Vocal repetida. Fenomen atmosfèric. 5.- Al revés, emet. Serp no verinosa de l'Amèrica tropical (plural). 6.- Cop. Disminueixo a algú allò que li ésdegut. 7.- Vocal repetida. Aliment. Al revés, casquet de feltre o roba usat pels musulmans. 8.- Consonant repetida. Frase quan els mots que hi entren i la manera com estan ordenats i enllaçats (plural) Conjunció. 9.- Observació de l'estat i variacions de l'atmosfera. 10.- Omplir la mesura d'un desig.

B. Pérez G.

1. Escorces. 2. Estaquirrot. 3. Sc. Tudó. 4. Cat. ac. Got. 5. Oquer. Pist. 6. Rude. 7. Cio. Bl. sof. 8. Er. Tons. Pe. 9. Marcs. 10. Teosofia.
1. Escatada. 2. Escarades. 3. St. idua. Ra. 4. Cat. ac. Got. 5. Oquer. Pist. 6. Rude. 7. Cio. Bl. sof. 8. Er. Tons. Pe. 9. Marcs. 10. Teosofia.
1. Escorces. 2. Estaquirrot. 3. Sc. Tudó. 4. Cat. ac. Got. 5. Oquer. Pist. 6. Rude. 7. Cio. Bl. sof. 8. Er. Tons. Pe. 9. Marcs. 10. Teosofia.

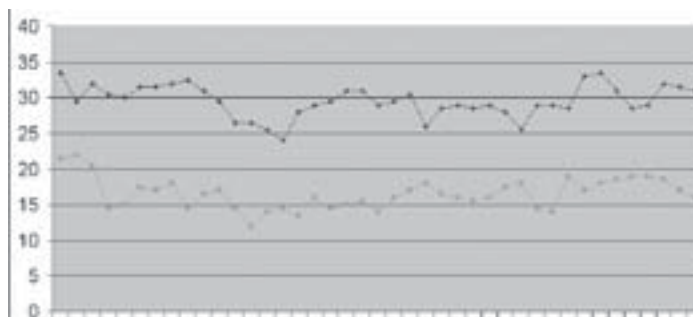
Solució:

El temps

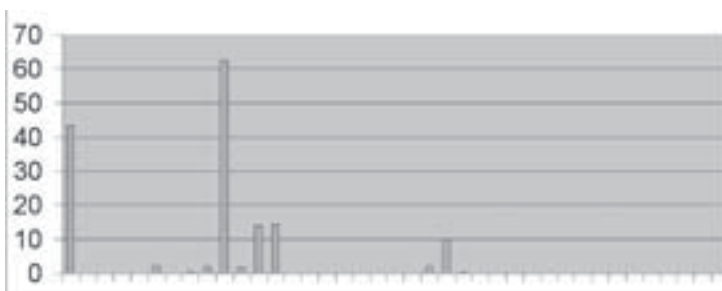
Temperatures i pluviometria de l'1 d'agost al 10 de setembre de 2006

Evolució de les temperatures de l'1 d'agost al 10 de setembre de 2006

Temperatura Màxima: 33,5° els dies 1 d'agost i 4 de setembre
Temperatura Mínima: 12° el dia 13 d'agost

Pluviometria de l'11 d'agost al 10 de setembre de 2006

Dies de pluja: 11 dies de pluja
Precipitació màxima en un dia: 62,8 litres acumulats el dia 12 d'agost
Pluja acumulada: 153,3 litres